

SUDETONEMECKÉ KRAJANSKÉ SDRUŽENÍ
V ČECHÁCH, NA MORAVĚ A VE SLEZSKU
OBČANSKÉ SDRUŽENÍ

TISKOVÁ ZPRÁVA

SUDETONEMECKÉ KRAJANSKÉ SDRUŽENÍ ZAHÁJILO ČINNOST

Sudetoněmecké krajanské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, které vede s českým ministerstvem vnitra již téměř dva roky trvající právní bitvu ohledně registrace, zahájilo minulý týden oficiálně svou činnost. Stalo se tak poté, co byl zmocněnci jeho přípravného výboru doručen rozsudek Městského soudu v Praze, jímž tento soud zrušil rozhodnutí ministerstva o odmítnutí registrace spolku, čímž podle zákona automaticky došlo k jeho registraci.

Ministerstvo je nyní povinno spolku přidělit identifikační číslo (IČO) a zaslat mu stejnopis stanov s vyznačenou registrační doložkou. K tomu se však úředníci nemají, a tak se případ možná znovu vrátí k soudu.

„Vůbec nerozumím, k čemu tyhle obstrukce,“ říká člen předsednictva sdružení Tomáš Pecina. „Ministerstvo dobře ví, že nic jiného než vydat nám stanovy a přidělit identifikační číslo stejně udělat nemůže, tak se aspoň snaží znepříjemňovat nám co nejvíc život.“

Obvinění, že by nové sdružení při prosazování svých cílů postupovalo v rozporu se zákony a Ústavou, jak tvrdí úředníci, Pecina odmítá. „Jediný, kdo tu porušuje zákon, je ministerstvo, takže z jeho strany je taková výtka opravdu na místě,“ poznamenává ironicky. „Samozřejmě, že při své činnosti budeme postupovat striktně legálními postupy a methodami, není myslitelné, že bychom se domáhali nápravy dávných nezákonností, zrušení Benešových dekretů a dosažení dalších cílů, které máme ve stanovách, jinak než v souladu se zákony této země. Navíc pokládáme za velmi důležité, aby byl dialog mezi Čechy a sudetskými Němci založen na oboustranném konsensu, na porozumění, že násilné ideologie typu nacismu nebo komunismu nepřinášejí ve svém důsledku nic dobrého, jen lidské neštěstí a zmar. To je společná historická zkušenost, kterou v minulém století získali jak Němci, tak Češi,“ dodává Pecina.

Po úspěšné registraci spolek začne přijímat první členy a budovat svou organizační strukturu. Stát se členem Sudetoněmeckého krajanského sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku však nebude snadné, v první fázi budou přijímáni jen ti kandidáti, které členové představenstva osobně znají nebo za které se může některý ze stávajících členů zaručit; sdružení se tak brání možnosti, že by byla organizace ovládnuta „nastrčenými“ členy a tím její činnost fakticky paralysována.

Sdružení rovněž představilo svůj nový znak (logotyp):

Jeho autorem je pražský fotograf a grafik **Daniel Trojan**. Návrh vychází z tradičního erbu sudetských Němců, který vznikl cca v roce 1940 a byl o deset let později – v mírně upravené podobě – převzat mnichovským Sudetoněmeckým krajanským sdružením. Od německého vzoru se znak českého sdružení liší nejen modernějším grafickým pojetím, ale i tím, že orlice nemá na prsním štítku symbol bílé (stříbrné) mříže, který je součástí erbu města Chebu a u spolku s celostátní působností by postrádal logiku. Místo toho jsou na štítku tradiční sudetské barvy: červená a černá. Oba základní motivy erbu, říšskou orlici a kříž jako symbol Řádu německých rytířů, však české sdružení převzalo beze změny, stejně jako uspořádání těchto motivů ve vertikálně půleném poli.

Postupně jsou vytvářeny nové internetové stránky sdružení a rozbíhají se projekty, které předsednictvo koncipovalo a připravovalo ještě v době právní bitvy s ministerstvem. Spolek má např. v úmyslu zmapovat hromadné hroby sudetoněmeckých obětí poválečné genocidy a zajistit, aby ostatky zavražděných civilistů byly důstojně pohřbeny.

„Nechápu, kde se v lidech bere tolik atavistické zášti,“ říká k tomu T. Pecina. „Právo na pietu a důstojné uložení tělesných ostatků má přece každý bez rozdílu, toto právo přísluší dokonce i těm nejtěžším zločincům – a v těch hrobech leží ve velké většině nevinní lidé, mnohdy ženy, děti, starci. Incidenty, při kterých jsou poškozovány nebo hanobeny kříže, jimiž jsou tyto masové hroby na českém území označovány, to je nepochopitelná a těžko odčinitelná ostuda tohoto národa, který se přitom sám pyšní svou kulturností a vyspělostí.“

V Žebráku dne 10. května 2011

Telefonické spojení na členy předsednictva:

Wolfgang Habermann: +420-724334114

Tomáš Pecina: +420-724029083

Jan Šinágl: +420-775239148